

Španělský dobyvatel Hernán Cortés zřejmě inspiroval zelenou politiku

- CZ24 News | 21. prosince 2022

Před pěti sty lety dobyl Hernán Cortés mocnou říší Aztéků. Aby motivoval svoje druhy ve zbrani, nechal po přistání zničit svoje lodě. Jeho čin vstoupil do historie a učebnic o teorii her. Současná zelená politika západní civilizace jeho strategii nápadně připomíná.

Hernán Cortés byl španělský dobyvatel, který v roce 1521 dobyl s několika sty muži mocnou aztéckou říši rozkládající se na území dnešního Mexika. Jeden z činů, kterým se zapsal do historických knih, se udál o dva roky dříve, v roce 1519, když se se svými vojáky vylodil u břehů neznámého nového kontinentu. Po přistání nařídil svým vojákům, aby lodě, na kterých připluli k břehům Ameriky, spálili.

Spálením lodí sebral sobě i svým druhům ve zbrani jedinou možnost ústupu. Jeho družina neměla jinou možnost, než násobně větší vojsko aztéckého krále Montezumy porazit. Jedinou zbylou alternativou byla smrt v neznámé zemi. Spálením lodí zúžil budoucnost na dvě vzájemně se vylučující možnosti: smrt nebo sláva a bohatství.

Spalte ústupovou cestu

Svojí akcí se dostal nejen do historických knih, ale i do učebnic o teorii her. Téměř všechny zmiňují rozkaz Hernána Cortése jako ukázkový příklad řešení situace, ve které je pro jednotlivého člena týmu racionálním rozhodnutím utéci z bojiště. „Moje účast v bitvě není kritická, a proto mohu bojiště opustit dříve“, může si říkat každý člen týmu nebo armády.

Hernán Cortés to v roce 1519 vyřešil jednoduše. Zničením jediné ústupové cesty získala jeho družina extrémní motivaci uspět. Navíc vyslal spálením lodí Aztékům silný vzkaz, že je přesvědčen o své převaze. Jenom blázen by je poslal ke dnu, kdyby si nebyl jist svým vítězstvím.

Ve skutečnosti svoje lodě pravděpodobně nespálil, ale pouze nechal potopit. Nicméně mýtus o hořících lodích se stal součástí historických knih a maleb již v 16. století. V každém případě šly lodě ke dnu a družina Hernána Cortése, nemaje kam ustoupit, aztéckou říši navzdory mnohonásobné přesile dobyla.

Silná inspirace

Energetická politika západních zemí může náhodnému pozorovateli připomínat strategii Hernána Cortése.

V boji s klimatickou změnou se západní civilizace rozhodla spálit všechny ústupové cesty: zbavte se uhlí, přestaňte těžit ropu, plyn je neekologický, zavřete jaderné elektrárny. Navíc investuje nemalé peníze do ovlivňování veřejného mínění prostřednictvím médií a vzdělávacích institucí. Cílem kampaně je zastrčit důvody vysokých cen energií a vyvolat přesvědčení, že vítězství je na dosah a že plán B je zbytečný.

Možná se Západ domnívá, že stejně jako v případě dobývání aztécké říše bude platit, že neexistuje-li ústupová cesta, je vítězství pravděpodobnější. Co může být nepříjemným překvapením, je fakt, že nepřitelem jsou fyzikální zákony.

Zlatý Montezuma

Není-li možné v případě nepříznivého počasí nahradit výpadek dodávek z obnovitelných zdrojů bateriovými úložišti, [a to není](#) a dlouho nebude, přicházejí do úvahy pouze dvě alternativy. Buď jádro a fosilní paliva, nebo omezování dodávek, dokud se vládce větru a bůh slunce znovu neumoudří.

Nemají-li být dodávky omezovány, bude energie výrazně dražší, protože 100% kapacity obnovitelných zdrojů musí být dublováno klasickými zdroji. Překvapivě to není zadarmo a někdo to musí zaplatit. Dražší energie bude mít dlouhodobé a negativní následky na ekonomickou výkonnost a mezinárodní konkurenceschopnost celé západní civilizace.

Platí-li, že demokracie je alespoň podle Wikipedie „forma vlády, v níž o výkonu státní moci rozhoduje mínění většiny občanů“, bylo by správné se jich zeptat, jestli chtějí, aby vláda spálila jakoukoli ústupovou cestu a poslala své občany na zteč proti nepříteli, proti němuž je Montezuma něco jako čaj s bábovkou.

[ZDROJ](#)

Zpracoval: G. Sitař/syrzdarma.cz